

RELACIJE KONATIVNIH OSOBINA LIČNOSTI MALOLJETNIH DELINKVENATA I EFIKASNOSTI TRETMANA U DVA MODELA TRETMANA I DVIJE VREMENSKE TOČKE

Milko Mejovšek
Vojislav Kovačević

Fakultet za defektologiju
Sveučilišta u Zagrebu

Originalni znanstveni članak
UDK: 376.58

SAŽETAK

Cilj istraživanja sastojao se u utvrđivanju relacija između konativnih osobina ličnosti maloljetnih delinkvenata i uspješnosti tretmana u dva modela tretmana u dva vremenska perioda. Nad eksperimentalnom skupinom ispitanika primijenjen je novi model provođenja odgojne mjere pojačana briga i nadzor, koji od klasičnog modela razlikuju sljedeći elementi: Program provođenja odgojne mjere donosi se na sudu koji odgojnu mjeru izriče, unaprijed se određuju nosioci pojedinih zadataka, metode rada, dinamika rada s maloljetnikom u njegovoj prirodnoj sredini, a također se vrši i evaluacija uspješnosti provođenja odgojne mjere.

Konativne osobine ličnosti eksperimentalne i kontrolne skupine ispitanika su na početku tretmana, a uspješnost tretmana nakon prve i nakon druge godine provođenja eksperimentalnog i klasičnog modela tretmana. Analiza relacija latentnih konativnih dimenzija II reda (program THICH) i manifestnih kriterijskih varijabli efikasnosti tretmana izvršena je na temelju regresijske i kvazikanoničke korelacijske analize (programi CAOS i QCCR).

Dobiveni rezultati ne omogućavaju donošenje zaključka o prihvatanju eksperimentalnog i odbacivanja klasičnog modela tretmana, iako postoje neke indicije u tom smjeru.

1. UVOD

Konativne osobine ličnosti u osnovi su najčešće genetski predodređene, a socijalna okolina uglavnom stimulira i usmjerava njihovo manifestiranje. Veći broj istraživanja ukazao je na značajnu ulogu konativnih osobina ličnosti maloljetnih delinkvenata za efikasnost njihove socijalizacije i resocijalizacije (npr. Momirović, Viskić-Štalec i Mejovšek, 1974; Mejovšek, 1977; Kovačević, 1981; Mejovšek i Kovačević, 1982; Kovačević i Mejovšek, 1985). One najčešće reguliraju ponašanje i uglavnom su vrlo postojane. Ne mogu se mnogo mijenjati već uglavnom samo usmjeravati, s ciljem da njihove manifestacije poprime socijalno poželjne ili barem tolerantne okvire

ponašanja. Dijele se prema mehanističkoj podjeli na normalne i patološke, ali granica među njima nije fiksna. Zasnivaju se na funkcioniranju centralnog nervnog sistema, posebno njegova vegetativnog dijela, kroz ravnotežu, odnosno odstupanje od ravnoteže, dva osnovna procesa – ekscitacije i inhibicije.

2. CILJ ISTRAŽIVANJA

Konativni faktori ličnosti nesumnjivo imaju značajnu ulogu u procesu socijalne integracije. Ponašanje u bilo kojoj socijalnoj situaciji, kako pokazuje iskustvo, nije nezavisno od konativnih osobina ličnosti. Prema tome i uspješnost nekog modela tretmana trebala bi biti u nekom zavisnom

odnosu s osobinama ličnosti osoba koje se tretmanu podvrgavaju.

Cilj ovog rada je da se ispituju relacije konativnih faktora ličnosti maloljetnih delinkvenata i uspješnosti provođenja odgojne mjere pojačana briga i nadzor pod dva modela i u dvije vremenske točke. Prvi model tretmana je eksperimentalni model (sociopedagoški model), a drugi je klasični (uobičajeni) model tretmana. Osnovni su elementi eksperimentalnog modela koji ga razlikuju od klasičnog: Program provođenja odgojne mjere donosi se na sudu koji mjeru izriče, unaprijed se određuju nosioci pojedinih zadataka, metode rada i dinamika rada s maloljetnikom u njegovoj prirodnoj sredini, a također se vrši i evaluacija uspješnosti provođenja odgojne mjere.

U dvije vremenske točke (nakon prve i nakon druge godine provođenja tretmana) izvršena je procjena uspješnosti tretmana, dok su konativne osobine ličnosti ispitane na početku tretmana.

Na temelju analize relacija između konativnih dimenzija ličnosti i uspješnosti tretmana utvrdit će se relativno značenje pojedinih konativnih faktora i ujedno posrednim putem evaluirati efikasnost oba modela tretmana.

2.1 Hipoteze istraživanja

Na temelju razlika u relacijama konativnih dimenzija ličnosti i uspješnosti tretmana procijenjenoj na temelju četiri kriterijske varijable u dva vremenska perioda, utvrdit će se one konstelacije konativnih faktora koje su indikatori uspješnosti tretmana za pojedini model tretmana. Analiza tih struktura dat će posredan odgovor i na pitanje efikasnosti pojedinog modela tretmana.

Osnovne polazne afirmativne hipoteze istraživanja jesu:

$H_{1(1)}$: Uspješnost tretmana procijenjena s pomoću četiri kriterijske varijable, na temelju eksperimentalnog modela u višoj je korelaciji s povoljnijom (pozitivnijom) konstelacijom konativnih faktora u odnosu na kontrolni model tretmana.

$H_{1(2)}$: Prediktivne vrijednosti pojedinih konativnih faktora izmjerenih na početku tretmana više će padati u vremenskoj sukcesiji u eksperimentalnoj skupini nego u kontrolnoj kao potvrda intenzivnijeg rada pod eksperimentalnim modelom.

$H_{1(3)}$: Relativno značenje pojedinih konativnih faktora različito je u dva promatrana modela tretmana.

3. METODE RADA

3.1 Uzorci ispitanika

Eksperimentalna skupina maloljetnih delinkvenata podvrgnuta je tretmanu prema sociopedagoškom modelu, a kontrolna skupina prema klasičnom modelu provođenja odgojne mjere pojačana briga i nadzor. Izbor skupina bio je sasvim slučajan i provodio se tako da je prvi po redu maloljetnik kome je nakon 1.10.1982. godine izrečena odgojna mjera uključen u eksperimentalnu skupinu, drugi u kontrolnu, treći u eksperimentalnu, četvrti u kontrolnu skupinu i tako redom. Ispitivanje je provedeno na teritoriju grada Zagreba, a uključeni su maloljetni delinkventi oba spola. Eksperiment traje tri godine i još je u toku. U ovom radu analizirani su rezultati u dvije vremenske točke: nakon prve i nakon druge godine provođenja eksperimenta. Efektivni uzoraka su sljedeći: Prva godina — eksperimentalna skupina $N=68$,

kontrolna skupina N=82; Druga godina – eksperimentalna skupina N=24, kontrolna skupina N=63.

3.2 Uzorci varijabli

Varijable su logički podijeljene u dvije skupine: kriterijske i prediktorske.

Kriterijske varijable¹:

1. Prihvaćanje voditelja od strane maloljetnika (PRIH)
2. Uspješnost provođenja mjere (USPJ)
3. Upućivanje u disciplinski centar (DC)
4. Nastavak provođenja odgojne mjere. (ODLU)

Prediktorske varijable pripadaju konativnom području:

1. EYS–A–skala autoritarizma
2. CG – skala superega
3. N – skala neurotizma.

Skala za mjerenje autoritacijanizma sastoji se od 19 stimulusa; autor izvorne verzije je H. J. Eysenck, adaptaciju je izvršio M. Mraković (1966).

Skala superega sastavni je dio baterije 16PF R.B. Cattella; sastoji se od 20 stimulusa. Adaptirana je u istraživanju "Efikasnost krivičnih sankcija prema maloljetnim počiniocima krivičnih djela s posebnim osvrtom na povratništvo kod maloljetnika" (Institut za kineziologiju u Zagrebu i Institut za kriminološka i sociološka istraživanja u Beogradu, 1968–1973).

Skala N sastoji se od 72 stimulusa seleksionirana iz baterije 18PF K. Momirovića (1971). Varijable su izabrane unutar skala anksioznosti, fobičnosti, opsesivnosti,

depresivnosti, impulzivnosti i agresivnosti (Kovačević, Mejovšek, Novosel i Stančić, 1980).

3.3 Metode obrade podataka

U obradi podataka primijenjene su ove metode:

1. Hijerarhijska faktorska analiza po programu THICH (Bosnar i Prot, 1981);
2. Regresijska analiza, program CAOS (Dobrić, Štalec i Momirović, 1984);
3. Kanonička i kvazikanonička korelacijska analiza, program QCCR (Momirović, Dobrić, Prot i Bosnar, 1984).

4. REZULTATI I INTERPRETACIJA

S pomoću hijerarhijske faktorske analize izvršena je kondenzacija stimulusa na zajedničkom uzorku ispitanika (eksperimentalna i kontrolna skupina zajedno). U prostoru I reda izolirane su 33 latentne dimenzije konativnog prostora. Kako se radilo o faktorima vrlo uskog opsega, regresijske i kanoničke analize učinjene su na faktorima II reda. Ukupno je izolirano 9 faktora II reda koji su interpretirani na ovaj način:²

- O B Q 1 = Životni optimizam
- O B Q 2 = Liberalnost
- O B Q 3 = Snaga superega
- O B Q 4 = Neurotizam uz dominaciju ste-ničnih reakcija
- O B Q 5 = Sklonost prihvaćanja socijalnih normi ponašanja
- O B Q 6 = Povučенost
- O B Q 7 = Sklonost prihvaćanju savjeta
- O B Q 8 = Ekstraverzija
- O B Q 9 = Servilnost.

¹ Detaljno su opisane u uvodnom tekstu.

² Zbog nedostatka prostora rezultati se ne mogu prikazati, ali se mogu dobiti na uvid kod autora rada.

Usljedi značajnog pada broja ispitanika u drugoj vremenskoj točki (kraj druge godine tretmana) nije bila moguća analiza rezultata pod modelom najmanjih kvadrata i klasičnim kanoničkim modelom već je učinjena na temelju maksimizacije kovarijanci prediktorskih i kriterijskih varijabli³ i maksimizacije kovarijanci linearnih kompozita analiziranih skupova varijabli⁴. Na taj način otpala je i usporedba rezultata dobivenih na temelju klasičnih modela koji maksimiziraju korelacije i novo predloženih modela koji maksimiziraju kovarijance skupova varijabli.

Ako se usporede standardizirani SR koeficijenti (tablice 1 do 4), evidentno je da u prve tri kriterijske varijable (PRIH, USPJ i DC) eksperimentalna skupina ima pozitivnije konstelacije konativnih faktora u odnosu na uspješnost resocijalizacije. U četvrtoj kriterijskoj varijabli rezultati su za eksperimentalnu skupinu nepovoljniji. Čini se da ova kriterijska varijabla nije najsretnije izabrana i da ne vrijedi podjednako dobro za obje skupine ispitanika.

U kontrolnoj se skupini npr. uz bolje prihvaćanje voditelja i veću uspješnost tretmana veže snižen životni optimizam i povišen neurotizam. Globalno uzevši nema osjetne razlike u visinama koeficijenata, ali su evidentne prilične razlike u prediktivnim vrijednostima pojedinih konativnih faktora u eksperimentalnoj i kontrolnoj skupini. Strukture konativnih faktora uz pojedine kriterijske varijable logičnije su i u skladu s očekivanjima u eksperimentalnoj skupini, uz izuzetak četvrte kriterijske varijable (ODLU) koja se odnosi na odluku suda po pitanju nastavka odgojne mjere, gdje su po svemu sudeći neki drugi faktori pre-

sudniji od faktora ličnosti. Ako se i suzdržimo od pretpostavki o većoj uspješnosti tretmana u eksperimentalnoj skupini, van svake je dvojbe da su ocjene o uspješnosti tretmana u toj skupini u neuporedivo većem skladu s konstelacijama konativnih faktora i upućuju, ako ništa drugo, a ono barem na daleko bolje poznavanje maloljetnika.

Analiza kvazikanoničkih relacija (tablica 5 do 24) pokazuje da postoje znatnije razlike između eksperimentalne i kontrolne skupine u konstelacijama latentnih kanoničkih dimenzija, a također i u njihovu broju.

Prvi kanonički faktor u skupu kriterijskih varijabli koji se može definirati kao mjera uspješnosti resocijalizacije bolje je u obje vremenske točke opisan u eksperimentalnoj skupini (u kontrolnoj skupini taj je faktor negativno definiran; vidi tablice 7, 12, 17 i 22).

Prvi kanonički faktor u konativnom prostoru u eksperimentalnoj skupini nakon prve godine tretmana (tablica 9) pokazuje da je uspješnost tretmana povezana s povišenim životnim optimizmom, odsustvom neurotizma, povišenom ekstraverzijom, odsustvom servilnosti, kao i nešto povišenom sklonosti prihvaćanju socijalnih normi ponašanja i povučenosti. Nakon druge godine tretmana u istoj skupini (tablica 14) konstelacija prvog kanoničkog faktora je nepovoljnija. Naime, dominira prisustvo reakcija obrane i snižena snaga superega, dok je konstelacija ostalih faktora pozitivnog smjera, ali uz niže koeficijente. U drugoj godini uzorak je znatno reduciran i sastoji se samo od "težih slučajeva" kojima mjera nije obustavljena, što objašnjava nepo-

³Program SRA (Štalec i Momirović, 1983). ✓

⁴Program QCR (Momirović, Dobrić i Karaman, 1983). ✓

voljniju konstelaciju prvog kanoničkog faktora u prostoru ličnosti.

U kontrolnoj skupini prvi (kanonički faktor) konativnog prostora nakon prve godine tretmana ukazuje da su najveće smetnje za uspješno odvijanje tretmana povišena liberalnost, odsustvo prihvatanja socijalnih normi, povišena servilnost kao i povučенost, a također s nižim vrijednostima i odsustvo superega i prisustvo neurotizma steničnog tipa (tablica 19). Povišeni životni optimizam ima vrlo nisku ali, što pomalo začuđuje, pozitivnu povezanost s neuspjehom resocijalizacije. Na kraju druge godine u kontrolnoj skupini (tablica 24) situacija se nije bitnije izmijenila. Životni optimizam nije ni u kakvoj vezi s neuspjehom resocijalizacije.

Uspoređujući sve četiri konfiguracije konativnih kanoničkih faktora dolazi se do zaključka da je najpovoljnija ona dobivena nakon prve godine tretmana u eksperimentalnoj skupini.

Analiza ostalih konfiguracija kriterijskih varijabli u eksperimentalnoj skupini (drugi i treći kanonički faktor) i kontrolnoj skupini (drugi kanonički faktor) ukazuje da su one vrlo različite, ponekad i inkonzistentne. Zbog toga se u konativnom prostoru javljaju i vrlo različite konfiguracije. Najvjerojatnije je to zbog toga što se u kriterijskim varijablama javljaju utjecaji mnoštva drugih faktora, koji se konativnom strukturom maloljetnika podvrgnutih tretmanu nemaju neposredne veze.

Analiza rezultata, osim toga, pokazuje očiglednim i potrebu da se konativne osobine ličnosti sukcesivno prate (registriraju) u svim vremenskim točkama, jer je jedino na taj način moguće dobivanje preciznih informacija o relacijama kriterijskih varijabli efikasnosti tretmana i osobina ličnosti, te bi u programiranju eksperimentalnih

nacrta za buduća istraživanja o tome trebalo voditi računa. Primjena eksperimentalnih programa za obradu podataka, koji se temelje na maksimizaciji kovarijanci, pokazuje da su oni vrlo primjereni u oblasti socijalne pedagogije i općenito defektologije, jer uz relativno male uzorke ispitanika u pravilu se operira s varijablama izrazito nepravilnih distribucija i ne tako rijetko i međusobno linearno zavisnim.

5. ZAKLJUČAK

Relacije konativnih osobina ličnosti maloljetnih delinkvenata podvrgnutih tretmanu prema eksperimentalnom i klasičnom modelu u dvije vremenske točke s procjenama uspješnosti tretmana pokazuju da konativni faktori igraju značajnu ulogu u procesu resocijalizacije bez obzira o kojem se modelu tretmana radi.

Najpovoljnija konstelacija konativnih faktora u odnosu na uspješnost tretmana dobivena je u eksperimentalnoj skupini nakon prve godine rada. Međutim, nakon druge godine rada u istoj skupini konstelacija konativnih faktora je nepovoljnija, što je posljedica znatnijeg pada broja ispitanika u odnosu na prvu godinu, i to u pravilu onih kojima je sud obustavio mjeru (znači uspješnijih).

Prediktivne vrijednosti pojedinih konativnih faktora znatno osciliraju što je potvrda da je rezultat u kriterijskim varijablama mjeren preko dva modela tretmana i dvije vremenske točke u zavisnosti od raznih i po svemu sudeći vrlo neujednačenih faktora.

Dobiveni rezultati ne dozvoljavaju tvrdnju da je eksperimentalni model tretmana bolji od klasičnog modela, iako postoje indicije u tom smjeru.

Prilog

Tablica 1

Standardizirani SR koeficijenti – E₁

	PRIHPG	USPJPG	DCPG	ODLUPG
OBQ 1	-.39	.33	-.05	.16
OBQ 2	.10	-.27	.03	.21
OBQ 3	-.04	.00	-.03	-.17
OBQ 4	.32	-.34	-.03	-.22
OBQ 5	-.17	.40	.05	-.14
OBQ 5	-.09	.37	.54	.23
OBQ 7	.04	-.03	.33	-.55
OBQ 8	-.49	.28	.07	.31
OBQ 9	-.04	-.26	-.82	-.35

Tablica 2

Standardizirani SR koeficijenti – E₂

	PRIHDG	USPJDG	DCDG	ODLUDG
OBQ 1	-.07	.36	.30	.24
OBQ 2	.19	-.14	-.39	.07
OBQ 3	.37	-.08	.00	-.34
OBQ 4	.07	-.19	-.50	.07
OBQ 5	.28	.22	-.39	.18
OBQ 6	-.71	.42	-.43	.49
OBQ 7	.04	.03	.31	.08
OBQ 8	.02	.15	-.12	.23
OBQ 9	-.11	.07	.30	-.59

Tablica 3

Standardizirani SR koeficijenti – K₁

	PRIHPG	USPJPG	DCPG	ODLUPG
OBQ 1	.40	-.05	.42	.23
OBQ 2	.37	-.68	-.05	-.14
OBQ 3	.02	.04	-.20	.59
OBQ 4	.09	.04	.27	-.35
OBQ 5	-.33	.44	.59	.14
OBQ 6	.49	-.17	-.49	-.47
OBQ 7	-.23	-.07	-.18	.39
OBQ 8	.23	.15	-.38	-.06
OBQ 9	.58	-.46	.58	-.19

Tablica 4

Standardizirani SR koeficijenti – K_2

	PRIHDG	USPJDG	DCDG	ODLUDG
OBQ 1	.19	.16	.11	.45
OBQ 2	.16	-.42	.18	-.29
OBQ 3	.24	.15	.22	.09
OBQ 4	-.38	-.35	-.20	-.38
OBQ 5	-.04	.35	-.41	.32
OBQ 6	-.36	.36	-.12	.20
OBQ 7	-.16	-.27	.27	.00
OBQ 8	.22	.01	.49	.02
OBQ 9	.38	-.16	.36	.24

Tablica 5

Kvazikanoničke kovarijance i korelacije
između skupova 1 i 2 – E_1

	Kovarijance	Korelacije
FAC 11	.61	.38
FAC 22	.38	.33
FAC 33	.30	.33

Tablica 6

Kvazikanonički ponderi – skup 1 – E_1

	FAC 1	FAC 2	FAC 3
PRIHPG	-.48	-.52	-.08
USPJPG	.73	.07	.35
DCPG	.35	-.85	.09
ODLUPG	.34	-.01	-.93

Tablica 7

	Kvazikanonički faktorski sklop (A), struktura (F) i			faktora – skup 1 – E ₁		
	FAC 1(A)	FAC 2(A)	FAC 3(A)	FAC 1(F)	FAC 2(F)	FAC 3(F)
PRIHPG	-.79	-.45	-.30	-.74	-.49	.02
USPJPG	.93	.11	.06	.92	.20	-.25
DCPG	.57	-.84	.20	.42	-.81	.13
ODLUPG	.46	.00	-.75	.70	.15	-.89
			FAC 12 = .10			
			FAC 13 = -.32			
			FAC 23 = -.13			

Tablica 8

	Kvazikanonički ponderi – skup 2 – E ₁		
	FAC 1	FAC 2	FAC 3
OBQ 1	.39	.34	.04
OBQ 2	-.15	-.13	-.44
OBQ 3	-.03	.06	.22
OBQ 4	-.40	-.23	.02
OBQ 5	.30	.13	.45
OBQ 6	.44	-.35	.01
OBQ 7	-.09	-.31	.70
OBQ 8	.45	.30	-.14
OBQ 9	-.41	.70	.19

Tablica 9

	Kvazikanonički faktorski sklop (A), struktura (F) i korelacije faktora – skup 2 – E ₁					
	FAC 1(A)	FAC 2(A)	FAC 3(A)	FAC 1(F)	FAC 2(F)	FAC 3(F)
OBQ 1	.51	.46	-.02	.67	.64	.01
OBQ 2	-.13	.00	-.54	-.14	-.07	-.54
OBQ 3	-.04	.29	.38	.08	.29	.39
OBQ 4	-.46	-.44	-.04	-.63	-.62	-.07
OBQ 5	.32	.18	.57	.40	.32	.58
OBQ 6	.35	-.49	.27	.17	-.35	.26
OBQ 7	-.02	-.37	.72	-.14	-.35	.70
OBQ 8	.58	.21	-.34	.65	.42	-.32
OBQ 9	-.56	.77	.37	-.27	.58	.38
			FAC 12 = .37			
			FAC 13 = .02			
			FAC 23 = .04			

Tablica 10

Kvazikanoničke kovarijance i
korelacije između skupova
1 i 2 – E₂

	Kovari- jance	Korela cije
FAC 11	.74	.46
FAC 22	.47	.48
FAC 33	.37	.42

Tablica 11

Kvazikanonički ponderi – skup 1 – E₂

	FAC 1	FAC 2	FAC 3
PRIHDG	-.65	-.09	.75
USPJDG	.63	.38	.58
DCDG	-.06	.69	.05
ODLUDG	.43	-.60	.31

Tablica 12

Kvazikanonički faktorski sklop (A), struktura (F) i korelacije faktora – skup 1 – E₂

	FAC 1(A)	FAC 2(A)	FAC 3(A)	FAC 1(F)	FAC 2(F)	FAC 3(F)
PRIHDG	-.94	-.08	.52	-.85	-.25	.36
USPJDG	.84	.17	.31	.91	.16	.44
DCDG	.03	.86	.21	.12	.82	.03
ODLUDG	.71	-.26	.36	.76	-.29	.54
			FAC 12 =	.06		
			FAC 13 =	.19		
			FAC 23 =	-.21		

Tablica 13

Kvazikanonički ponderi – skup 2 – E_2

	FAC 1	FAC 2	FAC 3
OBQ 1	.31	.23	.43
OBQ 2	-.32	-.51	-.21
OBQ 3	-.35	.13	.25
OBQ 4	-.12	-.43	-.12
OBQ 5	.04	-.23	.66
OBQ 6	.80	-.21	-.27
OBQ 7	.01	.13	.14
OBQ 8	.15	-.13	.29
OBQ 9	-.08	.60	-.29

Tablica 14

Kvazikanonički faktorski sklop (A), struktura (F) i korelacije faktora – skup 2 – E_2

	FAC 1(A)	FAC 2(A)	FAC 3(A)	FAC 1(F)	FAC 2(F)	FAC 3(F)
OBQ 1	.24	.05	.62	.28	.28	.64
OBQ 2	-.26	-.80	.12	-.45	-.83	-.12
OBQ 3	-.57	.40	.33	-.45	.36	.41
OBQ 4	-.35	-.16	-.59	-.42	-.41	-.65
OBQ 5	.09	.07	.63	.14	.27	.65
OBQ 6	.83	-.02	-.33	.81	.09	-.30
OBQ 7	.00	.25	.33	.07	.34	.40
OBQ 8	.34	-.41	.67	.28	-.14	.57
OBQ 9	-.04	.93	-.43	.17	.80	-.17
		FAC 12 =	.25			
		FAC 13 =	.05			
		FAC 23 =	.28			

Tablica 15

Kvazikanoničke kovarijance i korelacije između skupova 1 i 2 – K_1

	Kovarijance	Korelacije
FAC 11	.49	.41
FAC 22	.27	.28

Tablica 16

Kvazikanonički ponderi – skup 1 – K_1

	FAC 1	FAC 2
PRIHPG	.72	.13
USPJPG	-.58	-.44
DCPG	-.01	.04
ODLUPG	-.39	.89

Tablica 17

Kvazikanonički faktorski sklop(A), struktura (F)
i korelacije faktora – skup 1 – K_1

	FAC 1(A)	FAC 2(A)	FAC 1(F)	FAC 2(F)
PRIHPG	.82	.27	.82	.27
USPJPG	-.83	-.22	-.83	-.22
DCPG	-.29	-.13	-.29	-.13
ODLUPG	-.52	.83	-.53	.83
	FAC 12 = -.01			

Tablica 18

Kvazikanonički ponderi – skup 2 – K_1

	FAC 1	FAC 2
OBQ 1	.17	.35
OBQ 2	.50	.29
OBQ 3	-.16	.58
OBQ 4	.12	-.36
OBQ 5	-.39	-.14
OBQ 6	.45	-.32
OBQ 7	-.19	.40
OBQ 8	.08	-.11
OBQ 9	.54	.18

Tablica 19

Kvazikanonički faktorski sklop (A), struktura (F)
i korelacije faktora – skup 2 – K_1

	FAC 1(A)	FAC 2(A)	FAC 1(F)	FAC 2(F)
OBQ 1	.09	.54	.17	.55
OBQ 2	.55	.15	.57	.23
OBQ 3	-.24	.65	-.14	.62
OBQ 4	.19	-.63	.10	-.60
OBQ 5	-.53	.01	-.53	-.07
OBQ 6	.28	-.24	.25	-.19
OBQ 7	-.11	.34	-.06	.32
OBQ 8	.07	.05	.08	.07
OBQ 9	.44	.32	.49	.39
FAC 12 = .15				

Tablica 20

Kvazikanoničke kovarijance i korelacije
između skupova 1 i 2 – K_2

	Kovarijance	Korelacije
FAC 11	.47	.36
FAC 22	.44	.37

Tablica 21

Kvazikanonički ponderi – skup 1 – K_2

	FAC 1	FAC 2
PRIHDG	.34	-.73
USPJDG	-.76	-.37
DCDG	.45	-.37
ODLUDG	-.31	-.45

Tablica 22

Kvazikanonički faktorski sklop (A), struktura (F) i
korelacije faktora – skup 1 – K_2

	FAC 1(A)	FAC 2(A)	FAC 1(F)	FAC 2(F)
PRIHDG	.57	-.53	.57	-.54
USPJDG	-.88	-.18	-.88	-.17
DCDG	.32	-.33	.32	-.33
ODLUDG	-.47	-.63	-.47	-.63
FAC 12 = .00				

Tablica 23

Kvazikanonički ponderi – skup 2 – K_2

	FAC 1	FAC2
OBQ 1	-.12	-.39
OBQ 2	.51	.08
OBQ 3	.02	-.35
OBQ 4	.15	.62
OBQ 5	-.49	-.10
OBQ 6	-.49	.10
OBQ 7	.24	.16
OBQ 8	.23	-.32
PBQ 9	.33	-.42

Tablica 24

Kvazikanonički faktorski sklop (A), struktura (F) i
korelacije faktora – skup 2 – K_2

	FAC 1(A)	FAC 2(A)	FAC 1(F)	FAC 2(F)
OBQ 1	.02	-.65	.00	-.64
OBQ 2	.62	.05	.62	.08
OBQ 3	-.16	-.53	-.18	-.54
OBQ 4	.11	.82	.15	.82
OBQ 5	-.56	-.19	-.57	-.21
OBQ 6	-.59	.14	-.59	.11
OBQ 7	.32	.14	.33	.15
OBQ 8	.24	-.45	.22	-.44
OBQ 9	.32	-.53	.30	-.52
	FAC 12 = .04			

LITERATURA

1. BOSNAR, K. i F. PROT: TRICH – Algoritam i program za hijerarhijsku faktorsku analizu pod komponentnim modelom. III međunarodni simpozij "Kompjuter na Sveučilištu". Cavtat, 1981.
2. KOVAČEVIĆ, V., M. MEJOVŠEK, M. NOVOSEL i V. STANČIĆ: Povezanost karakteristika ličnosti i stavova prema osobama sa somatopsihičkim oštećenjima. Defektologija, 1980, Vol. 16, Br. 1–2, str. 67–88.
3. KOVAČEVIĆ, V.: Problemi resocijalizacije maloljetnika s delinkventnim ponašanjem. Fakultet za defektologiju Sveučilišta u Zagrebu i Izdavački centar Rijeka. Zagreb–Rijeka, 1981.
4. KOVAČEVIĆ, V. i M. MEJOVŠEK: Uspješnost resocijalizacije nakon zavodskog tretmana. Defektologija, 1985, Vol. 21, Br. 11, str. 1–23.
5. MEJOVŠEK, M.: Struktura ličnosti maloljetnih delinkvenata. Defektologija, 1977, Vol. 13, Br. 1, str. 35–93.
6. MEJOVŠEK, M. i V. KOVAČEVIĆ: Povezanost efikasnosti resocijalizacije s nekim osnovnim socijalnim stavovima maloljetnika s delinkventnim ponašanjem. Znanstveni skup Istraživanja na području defektologije II. Zagreb, 1982.
7. MOMIROVIĆ, K., N. VISKIĆ–ŠTALEC i M. MEJOVŠEK: Relacije kognitivnih i konativnih karakteristika maloljetnih delinkvenata i efikasnosti resocijalizacije nakon penalnog tretmana. Defektologija, 1974, Vol. 10, Br. 1–2, str. 155–173.
8. MOMIROVIĆ, K., V. DOBRIĆ and Ž. KARAMAN: Canonical covariance analysis. V međunarodni simpozij "Kompjuter na Sveučilištu", Cavtat, 1983.
9. MOMIROVIĆ, K. i sur: Kompjuterski programi za klasifikaciju, selekciju, programiranje i kontrolu treninga. Institut za kineziologiju Fakulteta za fizičku kulturu Sveučilišta u Zagrebu. Zagreb, 1984.
10. ŠTALEC, J. and K. MOMIROVIĆ: Some properties of a very simple model for robust regression analysis. V međunarodni simpozij "Kompjuter na Sveučilištu", Cavtat, 1983.